

'DE SCHOONHEID VAN HET OUDE'

Een betoverend mooie expositie

Ingezoomd op 'De Ossenwagen' van Saskia Weishut-Snapper

tekst **Heleen Hoppestejn-Uithoven**

foto's **Heleen Hoppestejn-Uithoven** tenzij anders vermeld

Voor wie museum Het Leids Wevershuis niet kent, begint de verrassing al bij aankomst. Ingeklemd tussen grotere huizen, oogt het museum klein en fragiel, maar uitermate charmant. Het is gevestigd in een authentiek wevershuis en kent een lange historie van ambachtslieden als bewoners. Ik ging er in juni jongstleden naar toe om de tentoonstelling 'De schoonheid van het oude' te bekijken.

Museum Het Leids Wevershuis

Eenmaal binnen ga je terug in de tijd. In het pand, gebouwd omstreeks 1560, is sinds de jaren twintig van de vorige eeuw weinig meer veranderd. Hedendaagse gemakken als centrale verwarming, douche en keuken vind je er niet. Het huis raakte zo verpauperd dat het aan het begin van deze eeuw onbewoonbaar werd verklaard. Door inspanningen van de Stichting Het Leids Wevershuis is het een museumhuis geworden, compleet met weefgetouw in het voorhuis.

Prachtige entourage

Het museum heeft geen eigen collectie, maar biedt ruimte aan wisselende exposities, meestal textiel gerelateerd. Tijdens openingsuren is een lid van Weefkring Het Leyds Laeken aanwezig om te werken op het weefgetouw uit 1830 dat ontdekt werd op de zolder van het huis. De afbladderende verf op houtwerk, het afbrokkelende stucwerk en het licht dat door de dakpannen kiert op zolder, maken van Het Leids Wevershuis een unieke en sfeervolle plek om te exposeren.

Steek Plus

De expositie 'De schoonheid van het oude' toonde werk van leden van de textielgroep Steek Plus. Met drie ervan, Lia Meiborg, Greet van Duijn en Annelies de Graaf, had ik een gesprek. Zij vertelden dat Steek Plus wordt gevormd door zo'n zestig vrouwen 'met een tik voor textiel'. Hun werk is zeer divers door hun verschillende achtergronden. Wat ze delen, naast de liefde voor textiel, is hun enorme schat aan (handwerk)ervaring en hun interesse in zowel oude als nieuwe technieken en materialen. Tweemaal per jaar ontmoeten zij elkaar om recent werk te laten zien en bespreken en nieuwe technieken met elkaar uit te wisselen. Dat zijn inspirerende dagen, die extra boeiend worden door demonstraties, (gast) sprekers of lezingen. Jaarlijks wordt een thema vastgesteld, waarmee ieder op geheel eigen wijze aan de slag gaat.

Het getoonde werk - waarin verbindingen werden gelegd tussen verleden, heden en toekomst - was een afspiegeling van

Authentieke bedstee in wat vroeger de woonkamer was, met op de achtergrond een werk van H  l  ne Derkx.

'Ragtime' van Unni Nestvang.

Origineel detail uit Het Leids Wevershuis.

'Behang' van Lia Meiborg.

'Fossiel' van Annelies de Graaf.

de diversiteit binnen de textielgroep. Schilderen, stempelen, branden, borduren en hergebruik van materialen, dit alles en nog veel meer was terug te zien. Karakteristieke details uit Het Leids Wevershuis vormden het onderwerp van sommige kunstwerken en brachten een versterkend effect teweeg. Kunst en achtergrond vloeiden soms in elkaar over omdat kleuren naadloos doorliepen.

Lia Meiborg

Lia was nauw betrokken was bij de inrichting van de expositie. Van haar was divers werk te zien, vaak speciaal voor deze tentoonstelling gemaakt. Het drieluk 'Plint, Behang, Scheur' oogstte bewondering van bezoekers door de waarheidsgetrouwe kunstzinnige reconstructie van details uit het Wevershuis. Op zolder hingen prachtige werken van haar, waarbij de kapconstructie als uitgangspunt diende. In het werk 'Dakpannen' zijn technieken als monoprint van glas op stof, borduren en het wegbranden van stof toegepast. Heel persoonlijk was haar werk dat over de balken van de zolder hing en volledig opgebouwd is uit stof van kledingstukken van haar dochter.

Annelies de Graaf

In het voormalige voorraadkeldertje hing werk van Annelies de Graaf. Door haar werk als docent textiele werkvormen kan zij haar liefde voor textiel overdragen op anderen. Textuur, vormen en kleur zijn haar grote passie. Haar motto is: experimenteren is leren. Het werk 'Fossiel' heeft een kop van juttershout en een lijfje van tyvek, een kunststof materiaal dat zij eerst geschilderd en daarna verhit en vervormd heeft. Door gebruikmaking van metaaldraad heeft het volume gekregen.

Mariet Rankenberg

Prachtig tentoongesteld was het werk 'Structuur' van een oude dweilmop van Mariet Rankenberg. Bij het maken hiervan had zij de kleuren van de muren van het Wevershuis in gedachten. Een afgedankte dweilmop - deels bestaand uit goede en hele draden en voor het andere deel uit een warrige kluit - heeft zij verhard met acryllatex en vervolgens geverfd met acrylverf. Met dit werk wilde zij laten zien dat oud en afgedankt allesbehalve lelijk hoeft te zijn.

Dakconstructie en het werk 'Dakpannen' van Lia Meiborg vloeien prachtig in elkaar over.

Detail uit het werk 'Voor elkaar' van Willeke Klaassen.

'Structuur' van Mariet Rankenberg, gebaseerd op draden van een dweilmop.

Willeke Klaassen

Voor het raam op zolder hing, teer, doorschijnend en betoverend, het werk 'Voor elkaar' van Willeke Klaassen. Navraag bij Willeke leerde mij dat dit werk gemaakt is van een combinatie van zijdevezelpapier, naaldkant en vilt. De cellen waaruit het is opgebouwd, vormen een eenheid. Afhankelijk van de wijze van tentoonstellen kunnen deze cellen gezamenlijk de vorm van een mantel of een vogel aannemen. De kleur rood in kleine draadjes en kralen geven een gevoel van leven aan het werk. Dit wordt nog versterkt doordat het werk zachtjes gaat bewegen als je er langs loopt. Leven en alle veranderingen in en om ons heen naarmate wij ouder worden, vormen een bron van inspiratie voor Willeke en wil zij zichtbaar maken in haar werk.

Unni Nestvang

Sfeervol uitkomend tegen de kleuren van de schoorsteenmantel in het achterhuis, waren de werken 'Ragtime' te bewonderen van Unni Nestvang. Het repeterende element in de warme kleuren trok mijn aandacht. Basis voor deze werken is voddendoek (rag). In feite een waardeloos materiaal, iets waar ze graag mee werkt. Daarover heen is chiffon gespannen en zijn zijden draadjes min of meer willekeurig op het doek gelegd en vastgenaaid. Om weer iets van het voddenlapje te laten zien, heeft ze vervolgens ritmisch stukjes van het chiffon weggeknipt. Eenmaal klaar ontstond bij haar de associatie met de mola-techniek, maar dan in een wat andere, eigentijdse vorm.

Saskia Weishut-Snapper

Ook in het achterhuis hing het kleurrijke werk 'De Ossenwagen' van Saskia Weishut-Snapper. Dit werk behoort tot haar peintisseries (peinture, schildering en tapisserie, wandkleed) waarmee ze veel aandacht trekt in binnen- en buitenland. In de jaren negentig woonde zij met haar gezin vijf jaar in Japan, een periode die zij koestert en die haar inspireerde tot diverse peintisseries. Het was ook daar dat zij bij een antiquair een miniatuur ossenwagentje kocht, dat onderwerp werd van dit werk. De gebruikte materialen zijn onder meer diverse soorten textiel, zwarte kant, gaas, Japanse zijde en kwastjes. Alles is geappliqueerd en vrij machinaal geborduurd.

Tot slot

Op het moment dat u dit artikel leest, is de tentoonstelling ten einde. Regelmatig organiseert Steek Plus echter zelf een expositie, dan wel is het werk van (afzonderlijke) leden te bewonderen op diverse plekken in het land.

Meer info

www.steekplus.nl en www.wevershuis.nl

Voor dit kleurrijke werk heeft Lia Meiborg stof gebruikt van kledingstukken van haar dochter.